

הЛОוח עוכר פרטו פרק שני בכווות

מיסות הש"ס

(ט) ינשנש תח: טב, מהמות טב;
(ט) מילא טב: טב, מהמות טב;
(ט) ינשנש טב: טב, מהמות טב;

הגהות הב"ח

(ה) יש־דיה כצמחי וט־
רכקיז חדיכ מיח טוב :
מייבעריא גלן נאכ' :

רכינו גנים
פְּסִידָןְ פְּמִינְןְ אַחֲנְ וּלְבָנְןְ
אוֹ אֵין פְּדִירְ פְּמִינְןְ

בזוכר כדאמר בחרורה בספר
אלו קדושים אמר רבא זאת

אומנם הדרישה קדושה וכבר בר נקט בה�ג'ה האב בדור הראשון: פוטוון לה בכתה ופיש' דוחייב בכתה עבורי בדור השלישי. והוין והוין דראט'ר בדור הרביעי בדור חמישי או שברור וכדו': מהו עניין לא תחכ דלא ולא אתה לבכמתם לא כרך בון טוב לא רעל ער גז'טב זונע'ן והוואל וקרשו זאנגדן זאנדר זאנדר ליה לא זונחת לבכמתם

והרי הוא ותומתו נורו: טוב
בבבבב בער רודריך עוזר מורה
וישיבת אוניברסיטה: והוא צוקן.
דריש ואמר בפס' תמורה בפרק
הנזכר: והוא רודריך בצלע הפלך
היום קרש פון רודריך בצלע הפלך
בבבבב בער עוזר מהרבה: וזה בא
לודראן לאין לפטיד לו רועה
ולודראן לאלא שאור חכם
כהה לנעוטו בצל עמל פיקוד
ו-אזר קדריך סובט ואחד קדריך
על אחר מירוח: או כי היל, יי' פטם

**טוטלא יידענו דנתפסת בקדושה
ברע ורע בטוב: אן ולך ברישא
כשי העמלה וההערבה עזיקר דברי**

הקדיש כב' ג'ז' קדוש קדשנה הבן. להכ' נקון וכבר דקרו טלה ולח' הוה נקע ונמהס סומני' וטמי' נלה' לוי יוסמך נסמכה סק' וממי' פ' נסמכה פלך קר' תל' רקדסם (ו' כ') כ' קמדיס' נקמו' ימכרנו נסולם נסומין ימכרנו תל' רקדסם ורבנן בגדים מס' תל' ר' מיל' נסומין ימכרנו תל' רקדסם ורבנן בגדים מס' תל' ר' מיל'

גין משפט
נור מצוה